

DOCZEŚNIE (14) *av*

Wszystkie samogłoski jasne.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu s.v. doczesny.

Do pewnego określonego czasu, odnośnie do czasu życia ludzkiego na ziemi; temporaliter, temporario, temporarie Cn (14) : SkarJedn 82, 83, 315; Czyńcie co kazano: my dla odpłaty wieczney/ y zamięłowania Chrytułowego/ rǎdzi to docześnie ścierpiem SkarŻyw 444, 207, 263, 493; ArtKanc O4v; WujNT 801; Mleczanie Sądeczy [...] mogą mieć ná wieczność fklad w swoim mieście foli/ która przez poddane Spilkich nǎlzych miał z żup nǎlzych Bocheńkich docześnie była wyważana SarnStat 966.

W przeciwstawieniu: »docześnie ... przedwiecznie« (2): bo ten lię z niey nǎrodził docześnie/ ktory Bogiem prawdziwym iest przedwiecznie LatHar 476, 232.

Szereg: »(abo) docześnie i (abo) wiecznie« [szyk 1 : 1] (2): grzechu żadnego nie mǎłz/ ktorego by Bog ábo wiecznie ábo docześnie/ karác nie miał SkarŻyw 166; Obiecowal Bog ludowi swemu [...] wynieść y wystawic go nád wżytkie obroty ziemie : to iest/ y docześnie y wiecznie vkoronowác PowodPr 53.

JW